

Spoločenstvo Valentín a ich pomoc veriacim ľuďom s homosexuálnymi sklonmi: Prijat' človeka ešte neznamená súhlasiť s jeho správaním. To sú dve rozdielne veci

Mária Magotsová

6. septembra 2022 ✝ Spoločnosť ✝ Rozhovory

Pod vplyvom toho, aké snahy aktuálne sledujeme v Nemecku pri téme učenia Cirkvi v oblasti homosexuality, sme sa obrátili s prosbou o rozhovor na spoločenstvo, ktoré sa rozhodlo pre náročný apoštolát. Venujú sa pomoci ľuďom s homosexuálnym cítením. Na otázky o tom, čo poradiť veriacim homosexuálom, ako k nim pristupovať, aj či sa máme na Slovensku obávať podobných tendencií ako v niektorých západných krajinách, odpovedal pre portál Christianitas.sk Mgr. Vitalij (Valentín) Luck, z linky Valentín.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Čo bolo prvotným impulzom pre vznik linky Valentín, kto stál za týmto projektom a prečo ste sa rozhodli pomáhať práve v tejto oblasti?

– Na to nejestvuje jednoznačná odpoveď. Boh povoláva ľudí k rozličnej službe a to rôznym spôsobom. Dôležité je načúvať Božiemu volaniu a nenechať sa odradiť. Keď Boh povolá, dá silu aj vytrvať. Istotne išlo o Božie riadenie, keďže nič také sme neplánovali. Boh sám nám posielal do cesty ľudí, ktorí prežívali homosexuálne sklony. Spolu s otcom Markom R., niekdajším protopresbyterom (dekanom), sme pred 23 rokmi založili Linku Valentín ako odpoveď na potreby týchto ľudí. Osobne som mal aj skúsenosti z fungovania podobnej služby, ktorá pred niekoľkými rokmi jestvovala v pravoslávnej cirkvi.

Podnetom boli naše pastoračné skúsenosti z rozhovorov s ľuďmi, tak zo života spoločenstva veriacich pri našej katedrále na Moyzesovej ulici v Košiciach, ako aj z rôznych častí Slovenska, ktorí prežívali homosexuálne cítenie. Títo ľudia svoje homosexuálne sklony pomenúvali ako svoju osobnú ťažkosť, ktorá ich veľmi ubíja, ťaží a trápi. Sami pociťovali nenaplnenie a prázdnotu svojho života a mnohí strácali jeho zmysel. Nenechalo nás to ľahostajnými, a preto sme sa rozhodli, že sa im pokúsime pomôcť a vytvorili sme

pre nich túto duchovnú službu.

Kolko ľudí sa už na Vás obrátilo s prosbou o pomoc, prípadne ako ich vyhľadávate?

– Presný počet ľudí neevidujeme, ale za tie roky ich môže byť už niekoľko stoviek. Kontaktujú sa s nami prevažne cez našu e-mailovú adresu dostupnú na internete i v cirkevnej tlači, prostredníctvom brožúrok a kníh, verejných akcií, ako aj cez svojich známych, svedníkov a pod.

Títo ľudia sa neraz zúfalo snažia prekročiť svoj tieň rozličnými smermi, len aby sa nejako zaradili a vedeli žiť šťastne. To prináša so sebou veľa samoty nielen v pocitoch, ale aj v realite každodenného života.

Pastoračná činnosť Linky Valentín vychádza z ducha evanjelia, a je preto zameraná na podanie pomocnej ruky tým, ktorí prežívajú homosexualitu, ale zároveň túžia po živote v súlade s Božím slovom. Pomáha im vyrovnať sa s týmito pocitmi vo vlastnom svedomí a vo vzťahu k Bohu. Uzdravovať dušu človeka, zranené vnútra ľudí. Ukazujeme im cestu, ako túto ťažkosť možno riešiť. A na tejto ceste sa ich snažíme aj sprevádzať.

Aké je vaše bežné fungovanie a práca?

– Naša služba spočíva v individuálnych stretnutiach, osobných rozhovoroch, aj v komunikácii formou listov a e-mailovej pošty. Pomáhame im odpovedať na otázky, riešiť ich zranenia a zápasy. Organizujeme pravidelné duchovné stretnutia, prednášky a duchovné obnovy. Venujeme sa službe duchovného sprevádzania ľudí homosexuálne cítiacich, aj ľudí inak sexuálne cítiacich, tým, ktorí sú zranení v oblasti vzťahov, citov a sexuality.

Už v roku 2004 sme na Gréckokatolíckej bohosloveckej fakulte v Prešove a na Slovensku organizovali prvú medzinárodnú konferenciu na tému „Homosexualita – interdisciplinárny pohľad“. Zúčastnili sa na nej významní domáci i zahraniční odborníci z oblasti filozofie, psychológie, teológie. Zazneli tam aj osobné svedectvá. Snahou Linky Valentín je pomáhať hľadajúcim nachádzať cestu a spolu s nimi prichádzať k pravde. Ježiš Kristus zomrel za každého človeka a chce svoje radostné posolstvo adresovať každému, teda aj ľuďom s homosexuálnym cítením. Aj im patrí a je adresované evanjelium! Kristus má svoju náruč otvorenú pre všetkých ľudí a každého jedného uistuje: „*Ja som Cesta, Pravda a Život.*“ Ja som neomylná cesta, neklamná pravda, nekonečný život. Pod' za mnou, lebo ja ti môžem dať večný život. (porov. Jn 14,6)

S akými problémami sa pri svojej práci najčastejšie stretávate? Zažili ste aj nejaké nepríjemné reakcie zo strany spoločnosti? Predsa len je určite veľa ľudí, ktorí Vášmu apoštolátu nerozumejú...

– Pokiaľ by sme mohli hovoriť o nejakých problémoch, s ktorými sa najčastejšie stretávame v súvislosti s našou službou, tak je to nedostatok financií. Hneď v začiatkoch vzniku našej služby sme sa stretli s neadekvátnou, prekrútenou a teda skreslenou reakciou o činnosti našej služby zo strany jedného nemenovaného slovenského denníka, čo nám, ako sa neskôr ukázalo neublížilo, ale nás posunulo dopredu.

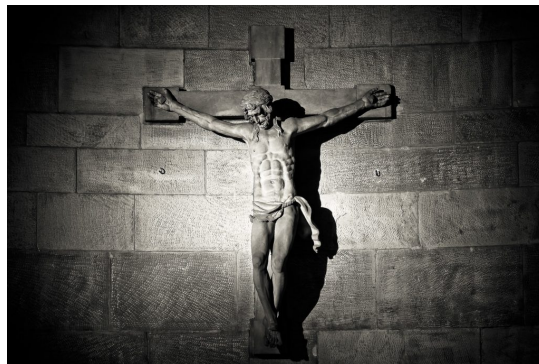
S nepríjemnými reakciami zo strany spoločnosti sme sa však osobne doposiaľ nestretli. Určite je veľa ľudí, ktorí činnosť našej služby nepoznajú a nášmu apoštolátu nerozumejú, avšak mnohí z nich majú nielen možnosť, ale aj záujem spoznať bližšie náš apoštolát. A týmto spôsobom k nám prichádzajú aj ľudia, ktorí sa nám potom snažia určitým spôsobom pomôcť a sú nám neraz nápomocní pri organizácii a spoločných

akciách našej Linky Valentín.

Rôzne názory na homosexualitu sa v súčasnosti riešia aj v rámci katolíckej Cirkvi. V Nemecku sa niektorí katolícki kňazi netaja snahou o požehnanie týchto zväzkov...

– Tu treba poznamenať, že v katolíckej Cirkvi sa v súčasnosti neriešia názory na homosexualitu. Postoj k homosexualite z pohľadu učiteľského úradu Cirkvi je jasný, stály a nemenný. Iba to, čo je pravdivé, môže byť aj pastoračné. Prvá kniha Biblie Genezis začína výrokmi o stvorení, sexualite a manželstve, ale homosexualitu ako variant stvorenia vylučujú. Na týchto výrokoch zakladá náuka Biblie svoj postoj k homosexualite. Aby interpretácia Písma bola správna, musí byť v skutočnej zhode so živou tradíciou Cirkvi.

Boh žehná hriešnemu človeku takým spôsobom, že mu umožní nechať sa ním zmeniť, ale nemôže žehnať hriech. Cirkev nemôže požehnať hriech a nemôže meniť večné pravdy, ktoré nám Kristus odovzdal raz a navždy. Tak aj Cirkev prostredníctvom kňaza žehná všetkým ľuďom. Niečo iné je však schvaľovať a požehnávať homosexuálne páry.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Nehrozí niečo podobné ako sa deje v Nemecku, aj na Slovensku?

– V Nemecku či inde vo svete je možné badať takéto tendencie u niektorých klerikov ako vpád homosexuálnej ideológie do cirkevných kruhov. Cirkev v Nemecku sa nachádza v inej situácii ako Cirkev na Slovensku a je ovplyvnená protestantizmom, politickou situáciou, silnou „progay“ loby, ako aj sexuálnymi škandálmi v Cirkvi, a nedostatočným záujmom o ľudí s homosexuálnymi sklonmi argumentujúc poniektorými, že *„Cirkev, v ktorej sa ľudia musia skrývať pre svoju sexuálnu orientáciu, nemôže byť v Ježišovom duchu“*.

Predchádzala tomu aj diskusia so silným negatívnym nábojom nedôvery, sklamania z početných negatívnych reakcií nielen zo strany Cirkvi, ale i spoločnosti. Aj táto situácia vyvolávala skôr neochotu zdieľať sa, a možno až obavu z nového sklamania v budúcnosti, a to i v dôsledku týchto rozporuplných správ zo synodálneho postupu Cirkvi v Nemecku, kde samotní cirkevní predstavitelia svojimi návrhmi smerujú k takým riešeniam pastoračných výziev, ktoré sú podľa nášho poznania v rozpore s praktickými potrebami homosexuálne cítiacich ľudí. Bolo by tiež potrebné poznať argumenty tých, ktorí schvaľujú tzv. požehnanie homosexuálnych zväzkov. Aj do tejto záležitosti bude môcť vniesť viac svetla vzájomný dialóg.

Pápež František k biskupskej synode o rodine v Ríme v roku 2014 povedal: *„Prvotnou úlohou Cirkvi nie je odsudzovať, vynášať súdy, ale ohlasovať Božie milosrdenstvo a vyzývať ľudí k obráteniu a*

viest ich k spáse.“ Synoda jasnejšie sformulovala učenie Cirkvi. Pokračovala výzvou k „*osobitnej pozornosti a sprevádzaniu rodín*“, v ktorých žijú osoby s homosexuálnymi sklonmi. Práve týchto slov si je vedomá aj naša Linka Valentín. Pápež František nechce zmeniť náboženské doktríny o rozvodoch a homosexualite, pričom milosrdenstvo je dôležitejšie ako presadzovanie doktríny. Pápež František to veľmi dobre a výstižne vyjadril, že chce zmeniť pohľad, ako sa na týchto ľudí pozeráme.

Poznám veriaceho muža, ktorý chodí pravidelne v nedeľu na svätú omšu a napriek tomu žije s iným mužom. Podľa jeho názoru tí, ktorí ho kritizujú, nerozumejú Božej láske... Čo by ste mu odkázali Vy? Ako by ste tento problém riešili?

– Prevažná väčšina týchto ľudí nemôže za svoje homosexuálne cítenie. Aj keď si tento sklon človek väčšinou slobodne nezvolil, predsa je na jeho rozhodnutí, či sa rozhodne podľahnúť tomuto sklonu, alebo sa rozhodne mu odolať.

Cirkev rozlišuje medzi samotným vnútorným prežívaním človeka a jeho postojom k tomu, čo prežíva. Homosexuálne skutky (sexuálna aktivita), sú jednoznačne hriechom, pretože sú namierené proti pravému dobru človeka, nakoľko odporujú samotnej podstate ľudskej prirodzenosti (komplementarita muža a ženy v láske, uschopňujúca plodenie nového života). Avšak homosexuálne cítenie bez prechodu k aktívnym homosexuálnym skutkom nie je hriechom a teda nevylučuje u človeka možnosť praktizovať kresťanský život. Človek pociťujúci homosexuálnu náklonnosť nie je pred Bohom hriešny, pretože sa nenachádza v stave hriechu. Homosexualita je zranenie. To je najvýstižnejší výraz, vyjadrujúci podstatu alebo pozadie homosexuálneho sklonu.

Pokiaľ spomínaný muž chodí v nedeľu na svätú omšu, ale žije s iným mužom, nemôže pristupovať k svätej spovedi a prijímať Eucharistiu. A často používaný argument pokrytia Božej lásky, neobstojí. Láska bez pravdy je totiž svojvôľa. Láska s pravdou je skutočný Boh (Jn 1,14; 14–17). V každom prípade, aj pre nás všetkých vo vzťahu k tým ľuďom, ktorí praktizujú homosexuálne skutky, platia slová svätého Augustína: *„Hriech treba nenávidieť, ale hriešnika máme milovať.“* Boh totiž ospravedlní hriešnika, nie však hriech. Prijatť človeka ešte neznamená súhlasiť s jeho správaním, názorom. To sú dve rozdielne veci.

Dôležité je preto modliť sa za tohto muža, za týchto ľudí a vedieť, že Boh na nich ani nezanevrel, ani nezabudol, ale že si hľadá cestu aj k nim. A raz príde aj v ich živote k udalosti, keď sa ich srdca dotkne Božia milosť a oni si uvedomia a spoznajú svoj omyl. A len Boh vie, kedy bude najvhodnejšia chvíľa. Máme im preukazovať lásku, komunikovať s nimi, poskytnúť im prijatie, ale je dobré a potrebné, aby vedeli, že nesúhlasíme s tým, ako žijú. A tiež nech oni poznajú a vedia o tom, že viera v Boha je pre nás dôležitá, nevyhnutná, ako aj kresťanské hodnoty, ktoré vyznávame, a nech sám náš život, aj v ich prítomnosti, svedčí o tom, čo milujeme a na čom nám záleží.

Ďakujeme za rozhovor a tým, ktorí potrebujú pomoc alebo radu v oblasti, o ktorej sme sa rozprávali s duchovným otcom Vitalijom V. Luckom, dávame do pozornosti e-mailovú adresu: valentinskespolocenstvo@centrum.sk.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/spolocenstvo-valentin-a-ich-pomoc-veriacim-ludom-s-homosexuálnymi-sklonmi-prijat-cloveka-este-neznamena-suhlasit-s-jeho-spravanim-to-su-dve-rozdielne-veci/>